

نقاشی در اتحاد شوروی: سبک سخت

گردآوری و ترجمه: سعید خاوری نژاد



انتشارات دولت‌مد

رشت، ۱۴۰۰

سرشناسه	: خاوری نژاد، سعید، ۱۳۶۲ -
عنوان و نام پدیدآور	: نقاشی در اتحاد شوروی: سبک سخت/ سعید خاوری نژاد؛ ویراستار مریم پورصبائی.
مشخصات نشر	: رشت: انتشارات دولتمرد، ۱۴۰۰.
مشخصات ظاهری	: ۱۵۶ص: مصور (رنگی)
شابک	: 978-622-5754-00-3
وضعیت فهرست نویسی	: فیپا
موضوع	: هنر دگراندیش -- روسیه شوروی
	Dissident art -- Soviet Union
	نقاشی نوین -- روسیه شوروی -- قرن ۲۰م.
	Painting, modern -- Soviet Union -- 20th century
	نقاشی روسیه شوروی -- تاریخ
	Painting, Soviet -- History
رده بندی کنگره	: N۶۹۸۸
رده بندی دیویی	: ۷۰۹/۴۷
شماره کتابشناسی ملی	: ۸۷۰۹۳۶۴
اطلاعات رکورد کتابشناسی	: فیپا

نقاشی در اتحاد شوروی: سبک سخت

گردآوری و ترجمه: سعید خاوری نژاد

ویراستار: مریم پورصبائی

ناشر: دولتمرد

شمارگان: ۵۰۰ نسخه

نوبت چاپ: اول، ۱۴۰۰

قیمت: ۱۰۰۰۰۰ تومان

شابک: ۹۷۸-۶۲۲-۵۷۵۴-۰۰-۳

تلفن: ۰۱۳-۳۳۵۸۴۶۴۵

همراه: ۰۹۱۱۲۴۸۵۹۶۷

وبسایت: www.dolatomardpub.ir

پست الکترونیک: info@dolatomardpub.ir

فهرست مطالب

۱	مقدمه
۵	فضای هنری شوروی از دهه ۱۹۶۰
۶	جنبش سزان گرایی مسکو.....
۶	مکتب ولادیمیر.....
۷	گروه ۹.....
۷	گروه ۷.....
۹	سبک سخت: واقعیات دشوار زندگی
۱۴	گلی کورژف چوویلیوف.....
۲۸	طاهر صلاحوف.....
۴۶	نیکولای آندرونوف.....
۵۲	پاول نیکونوف.....
۵۹	ویکتور ایوانوف.....
۶۸	پیوتر آسوفسکی.....
۷۸	ویکتور پاپکوف.....
۱۰۱	ایگور آبراسوف.....
۱۰۶	آلکساندر و پیوتر اسمولین.....
۱۰۸	آندری واستسوف.....
۱۱۶	میخائیل ساویتسکی.....
۱۲۵	عزت کلیچیف.....
۱۳۱	استانیسلاو بابیکوف.....

سایر هنرمندان

۱۳۳

۱۳۴ یوسی مائیسئینکو

۱۴۲ گنادی بارونوف

۱۴۶ گنادی اشتابنوف

۱۴۹ دمتری ژیلینسکی

مقدمه

هنر تجسمی نقاشی به عنوان یکی از خلاقانه ترین راه های بروز استعداد هنری افراد، بستری به منظور بیان افکار و ایده ها نیز قلمداد می شود. بعد اجتماعی این هنر که به باور شوروی ها از جمله فرم های هنری مهم و حساس محسوب می شد، به ویژه قدرت بصری و تأثیرگذاری اجتماعی آن، همواره زمینه ساز تحولاتی حائز اهمیت بود و به همین نسبت، سیاستگذاران و رهبران این کشور نسبت به قابلیت ها و ظرفیت های آن توجه و دغدغه فراوانی داشتند. به همین دلیل، پس از تثبیت شیوه واقع گرایی سوسیالیستی^۱ در اوایل دهه ۱۹۳۰ به عنوان تنها راه قانونی بروز خلاقیت در هنر و ادبیات، نقاشان در اتحاد شوروی تحت کنترل حکومت قرار گرفتند و با عضویت در اتحادیه هنرمندان اتحاد شوروی^۲، به نوعی، برای دولت کار کردند. با به قدرت رسیدن ژوزف استالین^۳ اصول و قواعد سختگیرانه ترسیم نقاشی که باعث محدودیت پرداخت هنری و انتخاب نحوه بازنمایی ایده های نقاشان می شد، شدت گرفت و هنر به عنوان ابزاری در خدمت ایدئولوژی حزب کمونیست اتحاد شوروی، دستخوش تحولاتی شد که مسیر آفرینشات نقاشان را به مدت چندین دهه تغییر داد.

با مرگ استالین در ۱۹۵۳ و آزاد شدن جامعه شوروی از فشار تحمیل شده، جریانی در واکنش به گذشته شکل گرفت که نه فقط به سیاست، بلکه به فرهنگ، هنر و ادبیات نیز معطوف می شد. با امیدوار شدن مجدد جامعه به تجربه فضایی بهتر، عرصه هنر به بستر تبلور افکار، احساسات و همچنین آرزوهای نسلی تبدیل شد که سال های دشوار جنگ

-
1. Socialist Realism
 2. The Artists' Union of the USSR
 3. Joseph Stalin

جهانی دوم و همچنین دوره حکومت استالین را تجربه کرده بود که مملو از خفقان و سرکوب، واقعیت در آن به دلخواه حاکمان انعکاس می یافت. این بیان تحریف شده واقعیت در واقع گرای سوسیالیستی به عنوان روش آفرینش هنری در حکومت استالین، باعث شد نقاشانی که در اواسط دهه ۱۹۵۰ و به ویژه در دهه ۱۹۶۰ از فرصت ارائه آزادانه تر ایده های خود به زبان هنر برخوردار شده بودند، با بیانی که هنوز توسط مقامات قابل تحمل بود، درباره مسائل و مشکلات جامعه سخن بگویند. این هنرمندان که سختی ها و دشواری های زندگی تلخ در دهه های گذشته و دوره خود را به تصویر می کشیدند، شیوه آفرینشی را ابداع کردند که امروزه سبک سخت^۱ نامیده می شود.

بسیاری از نقاشانی که به شیوه جدید در صدد آفرینش برآمدند عضو اتحادیه هنرمندان اتحاد شوروی بودند و بخش بزرگی از حرفه هنری ایشان با واقع گرایی سوسیالیستی عجین بود. اما نکته ای که تولیدات این گروه از هنرمندان را از نقاشان واقع گرای سوسیالیست متمایز می کرد، تلاش به منظور ابداع زبان مختص خود با هدف بیان حقیقت نه به شیوه مطلوب نظام سیاسی بلکه بازتاب آن به شیوه ای بود که در عمل اتفاق می افتاد. به عبارت دیگر، قهرمان گرایی و نشان دادن تصویر پیروزمندانه از زندگی در اتحاد شوروی دیگر اولویت این هنرمندان محسوب نمی شد، زیرا راهی متمایز از هنر رسمی و ایدئولوژی حاکم را دنبال می کردند و با گسست از روند هنری رسمی، با رد کردن موضوعات شاد و برداشتن نقاب ساختگی واقع گرایی سوسیالیستی، جوانی از حیات اجتماعی در اتحاد شوروی را مورد توجه قرار دادند که در دهه های گذشته به آن ها اشاره نمی شد و مانور دادن حول آن ها مخاطره ای بسیار بزرگ بود.

یکی از الگوهای مهم این هنرمندان، آثار نقاشی خلق شده در اوایل عمر شوروی توسط هنرمندان آوانگارد^۲ در دهه های ۱۹۲۰ و ۱۹۳۰ بود که به عنوان الهام و نقطه رجوع در نظر گرفته می شد. دلیل دیگر تلاش این هنرمندان به منظور کسب آزادی بیان هنری بیشتر، فضای ایجاد شده پس از استالین بود: گشایش نسبی در عرصه اجتماعی باعث شده

1. Severe Style
2. Avant-Grade

بود نمایشگاه‌هایی از آثار هنری غربی در شوروی برگزار شود و هنرمندان فرصت آشنایی با نقاشی‌هایی به غیر از شیوه واقع‌گرایی سوسیالیستی پیدا کنند و در نتیجه، تأثیرپذیری از سبک هنرمندان خارجی، زمینه‌ساز آفرینش‌های هنری متفاوت توسط نقاشان شوروی شد.

لازم به ذکر است که به موازات هنر سخت که اولین انشعاب از واقع‌گرایی سوسیالیستی محسوب می‌شد، جامعه هنری شوروی شاهد ظهور جریان‌های دیگری در نقاشی و سایر رشته‌های هنری بود که هنر ناهمسو^۱ یا غیر رسمی نامیده می‌شود. در این جنبش که به طور تقریبی هم‌زمان با سبک سخت پدیدار شد، هنرمندان به طور زیرزمینی و خارج از چارچوب‌های پذیرفته شده تشکیلات هنری اتحاد شوروی نقاشی می‌کردند و آثار و تولیدات ایشان به دلیل تعارض شدید با خط مشی‌های ترسیم شده برای فعالیت هنری، به طور رسمی قابل نمایش و عرضه نبود و اغلب با آزار، تعقیب قضائی و انواع محرومیت مواجه می‌شدند. برخی از آن‌ها با دنبال کردن زندگی دوگانه، به ظاهر در چارچوب رسمی کار می‌کردند، اما در فضای شخصی خود، آثار غیر رسمی خلق می‌کردند که به منظور فروش و به نمایش گذاشته شدن، به خارج از شوروی قاچاق می‌شدند.

در سبک سخت، توجه هنرمندان به افراد عادی بود نه قهرمانان همیشه خوشحال و خندان در نقاشی‌های واقع‌گرایانه سوسیالیستی. این شخصیت‌های عادی، ویژگی آرمانی نداشتند و بدون خصوصیات قهرمانانه یا ژست‌های استوار و پیکرهای ورزیده، فقط زندگی می‌کردند و شرایط دشوار و سخت مناسبات اجتماعی در شوروی پس از جنگ را به نمایش می‌گذاشتند. در مجموع می‌توان ظهور سبک سخت در نقاشی اتحاد شوروی را واکنش جامعه مدنی در حال ظهور، به سلطه حقیقت‌ساختگی حزب کمونیست دانست.

این کتاب در دنباله اثر قبلی از این نویسنده که به نقاشی واقع‌گرایی سوسیالیستی در اتحاد شوروی پرداخت، در صدد معرفی سبک سخت و کاوش در سیر تحول و تکامل این جریان هنری نیمه رسمی می‌باشد. نویسنده قصد دارد با سیر در آثار نقاشان سبک سخت و معرفی مهم‌ترین چهره‌های فعال در این حوزه، خواننده را با دنیای ناشناخته این جنبش

۴ ■ نقاشی در اتحاد شوروی: سبک سخت

هنری آشنا سازد که تا چند دهه پیش، حتی جامعه هنری غربی نیز با آن آشنایی چندانی نداشت و تنها پس از فروپاشی اتحاد شوروی بود که فرصت شناخت آثار بی نظیر و منحصر به فرد ایشان فراهم شد.

در ابتدای کتاب، فضای هنری در شوروی از دهه ۱۹۶۰ به بعد و تعدادی از گروه های هنری مهم فعال در آن به اختصار تشریح می شوند و در ادامه، سبک سخت و مهم ترین نقاشان و آثار مرتبط با آن مورد توجه قرار می گیرند. همچنین تعدادی از نقاشان برجسته شوروی که آثار ایشان تا حدودی با سبک سخت و ویژگی های آن رابطه داشتند نیز معرفی خواهند شد.

نویسنده امیدوار است با فراهم کردن بستر آشنایی با این بعد ناشناخته از هنر نقاشی در شوروی، زمینه کشف جوانبی هنری در این کشور فراهم شود که نه تنها ارزش شناخت و تحقیق بیشتر دارد، بلکه مخاطب را از سیر تحول نقاشی در فضای بخصوص فرهنگی شوروی در فاصله دهه های ۱۹۷۰ - ۱۹۵۰ مطلع می کند.

سعید خاوری نژاد

پاییز ۱۴۰۰

فضای هنری شوروی از دهه ۱۹۶۰

نیمه دوم قرن ۲۰ به ویژه دهه ۱۹۶۰ با ظهور گروه‌ها و جریانات هنری جدیدی همراه بود که عرصه هنر شوروی را دستخوش تغییراتی مهیج کرده بود. گروه‌های هنری غیر رسمی که با رویکردی شخصی‌تر به موازات جریانات بزرگی نظیر اتحادیه هنرمندان اتحاد شوروی حرکت می‌کردند، باعث خلق آثار هنری متنوع و تبلور استعدادهای ناشناخته‌ای شدند که تصویر گسترده‌تری از هنر در این کشور را به نمایش می‌گذارند.

شماری از این گروه‌ها در زمره جریانات هنری غیر قابل تأیید قرار داشتند و موجی از انتقادات را به خود جلب می‌کردند. برخی دیگر، با شامل شدن هنرمندان برجسته، بستر تولید و آفرینش هنری آثار شاخص را فراهم کردند. هنرمندانی که از نظر سبک، ایده و هدف هنری خود اشتراکات قابل توجهی داشتند با تشکیل گروهی از نقاشان، پیکرتراشان، معماران و موزاییک‌کاران همسو، فعالیت حول ایده‌ای مشترک را تجربه می‌کردند. این جریانات و گروه‌ها به طور لزوم در مرکز روسیه متمرکز نبود و علاوه بر مسکو^۱ و لنینگراد^۲ (سن پترزبورگ^۳)، در ولادیمیر^۴ و حتی در مناطق دورتری نظیر ترکمنستان نیز مشاهده می‌شدند. جنبش سزان‌گرایی مسکو^۵، مکتب ولادیمیر^۶، گروه ۹^۷ و گروه ۷^۸ تنها چند مورد از ده‌ها گروه و جریان هنری در دهه‌های ۱۹۸۰ - ۱۹۶۰ بودند.

-
1. Moscow
 2. Leningrad: نام شهر سن پترزبورگ در دوران شوروی
 3. St. Petersburg
 4. Vladimir
 5. Moscow Cézannism
 6. Vladimir School
 7. Group of Nine
 8. The Seven

جنبش سزان گرایی مسکو

جنبش سزان گرایی مسکو در دهه ۱۹۶۰ مورد توجه قرار گرفت و با الگوگیری از سبک کاری پل سزان^۱ هنرمند پسا امپرسیونیست^۲ فرانسوی، به ویژه در زمینه طبیعت بی جان و مناظره طبیعی، شماری از نقاشان روسی را جذب خود کرد. هنرمندان شاخصی نظیر آلبرت پاپیکیان^۳ (۱۹۹۷ - ۱۹۲۶)، ادوارد براگوفسکی^۴ (۲۰۱۰ - ۱۹۲۳)، ایوان ساروکین^۵ (۲۰۰۴ - ۱۹۲۲) و میخائیل کانچالوفسکی^۶ (۲۰۰۰ - ۱۹۰۶) پسر پیوتر کانچالوفسکی^۷ نقاش، از چهره های شاخص این جریان بودند.

مکتب ولادیمیر

مکتب ولادیمیر شامل آثار هنری افرادی می شود که هر یک سبک بخصوص و زبان هنری خود را داشتند. علاوه بر مضامین مدرن و مناظر شهری، به منظره طبیعی، فرهنگ ملی و هنر بومی روسیه نیز توجه می شد. این جریان هنری در دهه ۱۹۶۰ شکل گرفت و هنرمندان آن با گرایش به کاربرد رنگ های اصلی روشن، آثاری خلق کردند که چندان در چارچوب هنر تأیید شده قرار نمی گرفت و شاید بتوان گفت به نوعی، نه تنها در مخالفت با هنر رسمی بلکه در مقابله با سبک سخت خلق می شدند. کیم بریتوف^۸ (۲۰۱۰ - ۱۹۲۵) چهره بنیانگذار این مکتب، آثاری متأثر از سنت بومی روسی خلق می کرد که مملو از زندگی و رنگ های تند بود و به آثار هنری چاپ سنتی و بومی روسیه نظیر لوبوک^۹ شباهت داشتند. همچنین ولادیمیر یوکین^{۱۰} (۲۰۰۰ - ۱۹۲۰) نیز از دیگر نقاشان این مکتب بود و در نقاشی های خود، از امپرسیونیسم روسی و نقاشی شمایی قدیمی تر تأثیر پذیرفت.

-
1. Paul Cezanne
 2. Post-Impressionist
 3. Albert Papikian
 4. Eduard Bragovsky
 5. Ivan Sorokin
 6. Mikhail Konchalovsky
 7. Pyotr Konchalovsky
 8. Kim Britov
 9. lubok
 10. Vladimir Yukin

گروه ۹

این گروه که از دل اتحادیه هنرمندان اتحاد شوروی [شاخه اتحادیه هنرمندان مسکو] بیرون آمده بود را می توان پیشرو و طلایه دار تجدید حیات هنر شوروی دانست. بسیاری از پدیده های ظاهر شده توسط هنر ناهمسو پیش تر توسط هنرمندان گروه ۹ مطرح شده بود. پاول نیکونوف [نیکاناف]^۱، یکی از اعضای گروه ۹ بود و اعضای دیگر آن عبارت بودند از نیکولای آندرونوف [آندرونوف]^۲، بوریس بیرگر^۳، ولادیمیر وایزبرگ^۴، ناتالیا یگورشینا^۵، میخائیل ایوانوف^۶، کیریل ماردووین^۷، لئونید برلین^۸ [پیکرتراش]، ماریا فاوورسکایا^۹ [سرامیک کار]. این گروه پس از این که در دهه ۱۹۶۰ خود را به طور جسورانه ای شناساند، به اختلافات داخلی دچار شد که ناشی از اقدامات اعضای در شکل دهی به سبک شخصی خود بود.

گروه ۷

گروه غیر رسمی ۷ که نام خود را از فیلم مشهور ارمنی *هفت شگفت انگیز*^{۱۰} (دهه ۱۹۶۰) می گرفت، متشکل از تعدادی از هنرمندان ترکمن در رشته های مختلف، در ۱۹۸۷ - ۱۹۷۱ بود. اعضای این گروه که شامل شاه محمد آکموحمدوف^{۱۱}، دوردی بایراموف^{۱۲}، استانیسلاو بابیکوف، کولنازار بکمواردوف^{۱۳}، چاری آمانگلدیف^{۱۴}، و جوما جومادوردی^{۱۵} می شدند، به طور گروهی، تصویری کلی از مکتب ملی نقاشی ترکمن خلق کردند.

-
1. Pavel Nikonov
 2. Nikolay Andronov
 3. Boris Birger
 4. Vladimir Weisberg
 5. Natalya Yegorshina
 6. Mikhail Ivanov
 7. Kirill Mordovin
 8. Leonid Berlin
 9. Maria Favorskaya
 10. The Magnificent Seven
 11. Shammuhamed Akmuhammedov
 12. Durdy Bayramov
 13. Kulnazar Bekmuradov
 14. Chary Amangeldyev
 15. Juma Jumadurdy

عزت کلیچیف^۱ نقاش برجسته ترکمن و به ویژه مجموعه آثار وی تحت عنوان ترکمنستان من^۲ بر مسیر فعالیت هنری این گروه تأثیر عمیقی گذاشت. اعضای این گروه با دنبال کردن شیوه هنری کلیچیف و با ترکیب پست مدرنیسم و هنرهای و صنایع بومی ترکمن، مسیر جدیدی برای حرکت هنرهای تجسمی در ترکمنستان ترسیم کردند. آن‌ها در دهه ۱۹۷۰ در روسیه شناخته شدند، اما به سرزمین و هویت ترکمن خود وفادار ماندند و از عشق آباد نقل مکان نکردند. شاید بتوان گفت آن‌ها تنها گروه هنری منطقه آسیای مرکزی در دهه ۱۹۷۰ و یکی از معدود گروه‌های هنری غیر رسمی اتحاد شوروی بودند.

گروه‌ها و جریان‌های تجسمی در اتحاد شوروی، هر یک به نحوی در سطح محلی و منطقه‌ای تأثیرگذار بودند؛ گاه به طور رسمی و گاه به صورت غیر رسمی در قالب گروهی از هنرمندان همفکر، فعالیت می‌کردند. اما بیشترین سهم در اثرگذاری در ابعادی بسیار وسیع‌تر، به نسلی تعلق دارد که آثار هنری آن در چارچوب و قالب سبک سخت خلق شد. این سبک هنری در نقاشی قادر به ایجاد تحول اساسی در هنر شوروی شد و ضمن شناساندن خود به عنوان صدایی مستقل در هنرهای تجسمی در فضایی تحت سلطه واقع‌گرایی سوسیالیستی که توسط دولت حمایت و تجویز می‌شد، امروزه به عنوان مهم‌ترین دستاورد هنری این کشور در نیمه دوم قرن ۲۰ شناخته می‌شود.



راست: گلی کورژف چوویلیوف، انترناسیونال^۱، قطعه سمت راست اثر سه تکه کمونیست ها، ۱۹۵۷ - ۱۹۵۸،
 رنگ روغن بر روی بوم، ۱۲۸ × ۲۸۵ س.م.، موزه دولتی روسیه^۲، سن پترزبورگ
 چپ: گلی کورژف چوویلیوف، هومر (کارگاه)^۳، قطعه سمت چپ اثر سه تکه کمونیست ها، ۱۹۶۰، رنگ روغن
 بر روی بوم، ۱۴۰ × ۲۹۰ س.م.، موزه دولتی روسیه، سن پترزبورگ

1. International
2. State Russian Museum
3. Homer (Working Studio)



گلی کورژف چوویلیوف، برافراشتن پرچم^۱، قطعه میانی اثر سه تکه کمونیست ها، ۱۹۶۰ - ۱۹۵۹، رنگ روغن بر روی بوم، ۲۹۰ × ۱۵۹ س.م.، موزه دولتی روسیه، سن پترزبورگ

تکه میانی این اثر، تصویری از یک انقلابی را نشان می دهد که پرچم سرخ همرمزم کشته شده خود را که بر زمین افتاده است به دست می گیرد و دوباره آن را برافراشته می کند. جو انقلابی نیرومند و تأکید بر ادامه مبارزه در این تصویر، این نقاشی سه تکه گلی کورژف چوویلیوف را به یک اثر ماندگار تبدیل می کند. خود هنرمند، قطعات میانی و سمت چپ نقاشی را از این جهت شاخص تر می دانست که حاوی پیام اصلی ایدئولوژیک نقاشی بودند. فرم و محتوا در این دو قطعه، وحدت دارند که در نقاشی بزرگی در این ابعاد ویژگی بسیار مهمی قلمداد می شود. این دو تصویر، اقداماتی حاکی از اراده را نشان می دهند که مسیر رخدادها را تغییر می دهد.

هنرمند توانست با تلاش و مهارت خود، ترکیب بندی را به تکه ای از یک فیلم شبیه کند و با بافت تصویر خود، اقدام هنری را به روایتی فوری و واقعی بدل نماید. این ویژگی نادر را می توان فقط در آثار اساتید برجسته نقاشی های تاریخی مشاهده کرد. والرئ تورچین^۲ مورخ هنر، با مشاهده شباهت های مشخصی میان گلی کورژف چوویلیوف و

-
1. Raising Standard
 2. Valery Turchin

واسیلی سوریکوف [سوریکوف]^۱ نقاش بزرگ روسیه، در رابطه با هنر کورژف چوویلیوف اظهار کرد: وی در میان نسل خود بهترین درک را از سنت هنری روسیه داشت. کورژف از سیاست گریزان بود و با خود و حرفه نقاشی، صادق بود. وی درباره نگاهی که به زندگی و هنر خود داشت چنین گفت:

«در زندگی خود، همواره از این حقیقت که حق دارم آن چه دلم می خواهد را انجام بدهم پیشی گرفته ام. این حق اصلی [انسان] در زندگی است. از بالا داده نمی شود و به هیچ وجه توسط دیگران اعطاء نمی شود. انسان باید از نگرش صادقانه نسبت به کاری که خود را وقف آن کرده است رنج بکشد. فکر کنم من نیز دچار این وضع شدم. به این دلیل است که همیشه فقط آن چه که می خواهم را می نویسم».

این هنرمند برجسته اتحاد شوروی که تا آخر عمر خود به آرمان های کمونیسم وفادار بود و پس از فروپاشی آن، با ارسال نامه ای به دولت فدراسیون روسیه، ضمن تشریح دل بستگی خود به ایده های کمونیستی، از دریافت جایزه ای بزرگ امتناع کرد. وی در آثار خود به اصولی روحی و اخلاقی می پرداخت که از دید او صحیح و سستی بودند.

همان طور که گفته شد، جنگ جهانی دوم بر زندگی هنری کورژف چوویلیوف تأثیری عمیق گذاشت و حوادثی که برای او در خط مقدم و سپس با انتقال وی به مدرسه ویژه هنر مسکو رخ داد، مسیر آفرینش هنری کورژف را به سمت سختی، گرسنگی، مبارزه برای زندگی، قدرت روحی و اراده بشر هدایت کرد. او در ۱۹۵۹ تابلویی تحت عنوان عشاق^۲ خلق کرد و درباره آن گفت:

«در عشاق بازتابی از جنگ وجود دارد. کار بر روی آن دردناک بود. ابتدا صحنه ای را تصور کردم: ساحل دریا و یک موتورسیکلت. این درجا به ذهنم خطور کرد. اما این افراد چه کسی بودند، داستان زندگی آن ها چه بود

- نمی دانستم. ترکیب بندی جور در نمی آمد. خیلی سریع، اتفاقی، مردی مسن تر را دیدم که در مؤسسه ای تحقیقاتی، دستیار آزمایشگاه بود. او درباره خودش و [داستان] زندگی خود با من صحبت کرد. در جوانی، هنگامی که پسر بچه بود، در جنگ داخلی شرکت کرده بود و مزارع اشتراکی را سازماندهی می کرد. در آغاز جنگ جهانی دوم به پیاده نظام داوطلب پیوست. در خط مقدم زخمی شد. زندگی او با زندگی روسیه درهم آمیخته شد و برای من بسیار جالب و مهم شد. دریافتم که چنین فردی برای من عزیز و به من نزدیک بود و قهرمان نقاشی من شد. ایده اولیه من پر از معنا شد، محتوا نمود پیدا کرد و نقاشی جان گرفت».



گلی کورژف چوویلیوف،
عشاق، ۱۹۵۹، رنگ روغن
بر روی بوم، ۲۰۷ × ۱۵۶
س.م.، موزه دولتی روسیه،
سن پترزبورگ



گلی کورژف چوویلیوف، مادر، از مجموعه سوخته با آتش جنگ، ۱۹۶۷ - ۱۹۶۴، رنگ روغن بر روی بوم،
۲۲۳ × ۲۰۰ س.م، گالری دولتی تریتیاکوف^۲، مسکو

مجموعه ای از آثار گلی کورژف چوویلیوف تحت عنوان سوخته با آتش جنگ، از خاطره تلخی سخن می گویند که جنگ جهانی دوم در اذهان روس ها به جا ماند. یکی از نقاشی های او در مجموعه مذکور که آثار جنگ^۴ نام داشت، چهره نیم سوخته کهنه سرباز روسی را نشان می دهد که در اثر زخم، خراب شده است و با چشمان آبی روشن خود به ما می نگرند؛ چشم دیگر او هرگز چیزی را مشاهده نخواهد کرد. سبک سخت نقاشی، تقارن ترکیب بندی و آسیبی که گواه جنگ های مرگبار است، توجه ما را به مسائل شخصی یک سرباز جلب می کند که دیگر انسان سابق نخواهد شد.

-
1. Mother
 2. Burnt by the Fire of War
 3. The State Tretyakov Gallery
 4. Traces of War



گلی کورژف چوویلیوف، آثار جنگ، ۱۹۶۵، رنگ روغن بر روی بوم، ۱۵۰ × ۲۰۰ س.م.، موزه دولتی روسیه، سن پترزبورگ

یک منتقد، در نقد نقاشی *اضطراب*^۱ اثر گلی کورژف چوویلیوف، آن را به مثابه «فقدان آگاهانه میل به یافتن رنگ مایه های شفاف، سایه های زیبا و ترکیب های تزئینی در طبیعت» توصیف کرد. این نقاشی را می توان نمایی از کابوس های پدر درباره جنگ جهانی دوم در برابر رویاهای پر از تردید دختر درباره آینده دانست. تضادها و تعارضات ناشی از جنگ و تأثیرات آن بر نسلی که جوانی خود را به نبرد پرداخت از مضامین پرتکرار در آثار این هنرمند در دوره رواج سبک سخت است.

گلی کورژف
چوویلیوف، *اضطراب*،
از مجموعه سوخته با
آتش جنگ، ۱۹۶۸،
رنگ روغن بر روی
بوم، ۱۵۰ × ۲۰۰
س.م.، موزه دولتی
روسیه، سن پترزبورگ



صفحه بعد: گلی کورژف
چوویلیوف، *بدرود*،
۱۹۶۷، رنگ روغن
بر روی بوم، ۲۳۱ × ۱۷۴
س.م.، موزه دولتی
روسیه، سن پترزبورگ

1. Anxiety
2. Seeing Off

کورژف چوویلیوف در نقاشی خود، بدرود، صحنه ای احساسی آفرید. جنگ جهانی دوم نظیر هر جنگ دیگری مملو از صحنه های جدایی، دلتنگی و دلهره بود. جدایی از عزیزان، به عنوان موضوع این نقاشی، با اندوه فراوانی ترکیب شده است. وی ترکیب بندی مربعی خود را مملو از رنگ سرخ می کند که گویی اشاره ای تلویحی به سرنوشت این قهرمان غمگین با چشمان بسته است. سرباز، پیش از رفتن به خط مقدم، مجسمه یادبود خود را چنین ایستا و بی حرکت می سازد و با ژستی ثابت، دستانی محکم، چشمانی بسته، تصویری متوقف شده را به صحنه ای از تراژدی زندگی فردی خود بدل می کند.



در آثار کورژف درباره جنگ، فرد همواره نقش مهمی دارد: اغلب، قهرمانی ناراحت مشاهده می شود که سال های دهشتناک جنگ را پشت سر گذاشته، سختی های زیادی را از سر گذرانده، آسیب دیده، چیزی را فراموش نکرده، اما استقامت و پایداری خود را حفظ کرده است. نقاشی زخم های قدیمی^۱، اثری هنری درباره حافظه است. کهنه سرباز مسنی که به تصویر کشیده می شود با گذشت سال ها از جنگ، دیگر قادر به خوابیدن نیست.



گلی کورژف چوویلیوف، زخم های قدیمی، ۱۹۷۰، رنگ روغن بر روی بوم، ۲۰۹ × ۲۰۰ س.م.، موزه دولتی روسیه، سن پترزبورگ

سبک سخت: واقعیات دشوار زندگی ■ ۲۵

چه چیزی باعث شده این رزمنده قدیمی در تخت خواب گرم و نرم خود بیدار بماند؟ زخم های نبرد که درد می کنند یا زخم های روح که هرگز به طور کامل درمان نمی شوند؟ بسیاری از سربازان خط مقدم تا سال ها، شب هنگام کابوس می دیدند و اصوات بلند، ایشان را با ترس از خواب بیدار می کرد و بوی گوشت تازه و رنگ سرخ برای آن ها غیر قابل تحمل بود.



گلی کورژف چوویلیوف، در برابر آینه^۱، ۱۹۷۶، رنگ روغن بر روی بوم، ۱۱۹ × ۸۹ س.م.، موزه هنر روسی^۲، مینیاپولیس^۳، مینه سوتا^۴، ایالات متحده آمریکا

1. In Front of the Mirror
2. The Museum of Russian Art
3. Minneapolis
4. Minnesota

ابره‌های ۱۹۴۵^۱ مردی را نشان می‌دهد که یک پای خود را در جنگ از دست داده است. زنی مسن با جامه ای تیره، آرام و محزون در کنار او نشسته است. هر دو نفر در سنین پایانی عمر، غرق در خاطرات گذشته اند. پس زمینه، همانند پلی، روایت را از گذشته به حال می‌آورد. به گفته هنرمند، در این نقاشی، زمان اهمیت تاریخی دارد و به پیش می‌رود. استعاره هنری خلق شده برای زمان باعث می‌شود گذشته، حال و آینده با هم درآمیخته شوند و نشان از احساس عمیق هنرمند نسبت به روح تاریخ دارد.



گلی کورژف چوویلیوف، ابره‌های ۱۹۴۵، ۱۹۸۵ - ۱۹۸۰، رنگ روغن بر روی بوم، ۱۹۰ × ۲۰۰ س.م.، گالری دولتی
ترتیاکوف، مسکو

جنگ جهان دوم همانند سایر نقاشان سبک سخت بر آثار آسوفسکی تأثیر گذاشت. این هنرمند مجموعه ای تحت عنوان آزادی میهن^۱ خلق کرد که صحنه هایی از نقاط عطف تاریخ معاصر روسیه را به نمایش می گذاشت: سال ۱۹۱۹^۲، سال ۱۹۳۰^۳، سال ۱۹۴۳^۴ و سال ۱۹۶۵^۵. شهری که در این تابلو به نمایش درآمده، از بین رفته و درون ساختمان های سوخته آن نمایان است. شهروندان در حال بازگشت به مناطق جنگ زده هستند و زندگی به طور مجدد در پیکر زخمی شهر شکل می گیرد. در پیش زمینه، پیکر زنی پشت به بیننده که که کودکی در آغوش دارد، به شهر می نگرد و نشان از احیای زندگی دارد. ترکیب رنگ موجود در این اثر، نمونه خوبی از نقاشی سبک سخت است.

بالا: پیوتر آسوفسکی، سال ۱۹۴۳، ۱۹۶۹، رنگ روغن بر روی مقوا، ۷۳ × ۹۳ س.م.، موزه دولتی هنر چوواش^۶، چیبکساری^۷، روسیه

پایین: پیوتر آسوفسکی، سال ۱۹۴۳، ۱۹۷۱، رنگ روغن و پاستل بر روی کاغذ چسبیده به بوم، ۷۳/۵ × ۹۲/۵ س.م.، موزه هنرهای زیبای کالوگا^۸، روسیه



1. Liberty of the Motherland
2. Year 1919
3. Year 1930
4. Year 1943
5. Year 1965
6. Chuvash State Art Museum
7. Cheboksary
8. Kaluga Museum of Fine Arts

سبک سخت: واقعیات دشوار زندگی ■ ۷۵

پیوتر آسوفسکی در نیمه دوم دهه ۱۹۵۰ مناظر شهری زیادی از مسکو کشید که آهنگ انعطاف پذیر، پیکرواری و شیوه پرانرژی نقاشی او در آن ها مشهود بود. این ویژگی ها در نقاشی های بعدی این هنرمند نقاش نیز وجود داشتند.



پیوتر آسوفسکی، ساخت و ساز در بخش جدیدی از مسکو، ۱۹۶۱، رنگ روغن بر روی مقوا، ۲۷۳ × ۱۰۵ س.م.

وی در دهه ۱۹۶۰ توانست بر خلاف بسیاری از هنرمندان دیگر، سفرهای خارجی زیادی انجام دهد. عمده سفرهای او به مناطق مختلف در آمریکای لاتین بود که در حین این سفرها نقاشی هایی از مناطق مورد بازدید خود به ویژه کوبا و مکزیک کشید. پیوتر آسوفسکی همچنین علاوه بر مناطقی از آمریکای لاتین، از چند کشور اروپایی بازدید کرد و مشاهدات خود را بر روی بوم آورد.



بالا: پیوتر آسوفسکی، صبح در هائوانا، ۱۹۶۱، رنگ روغن بر روی بوم، ۱۳۴ × ۷۷ س.م.، گالری دولتی هنر پرم، روسیه
پایین: پیوتر آسوفسکی، نمایی وسیع از هائوانا، ۱۹۶۳، رنگ روغن بر روی بوم، ۶۰ × ۷۰ س.م.، گالری دولتی هنر پرم،
روسیه

-
1. Morning in Havana
 2. Havana Panorama



پیوتر آسوفسکی، اساتید [هنر] بومی؛ پیوتر یفیموف و کیریل واسیلیف آهنگران پسکوف، ۱۹۶۷، رنگ روغن بر روی بوم، ۲۴۹/۲ × ۱۸۴/۵ س.م، مؤسسه هنر واقع گرای روسیه، مسکو

وی در دهه ۱۹۷۰ با رو آوردن به طبیعت و روستا، مناظری از آثار تاریخی و معماری مذهبی در برابر پس زمینه ای طبیعی خلق کرد. قرارگیری کلیسایی قدیمی در برابر آسمان پهناور و پایین آمدن اشعه نور از لابلای ابرها، احساس آرامش فراگیر و آسمانی بودن در این آثار را افزایش می دهد.



پیوتر آسوفسکی، منظره طبیعی با قایق‌ها، ۱۹۷۳، رنگ روغن بر روی مقوا، ۶۰ × ۴۹ س.م.

ویکتور پاپکوف

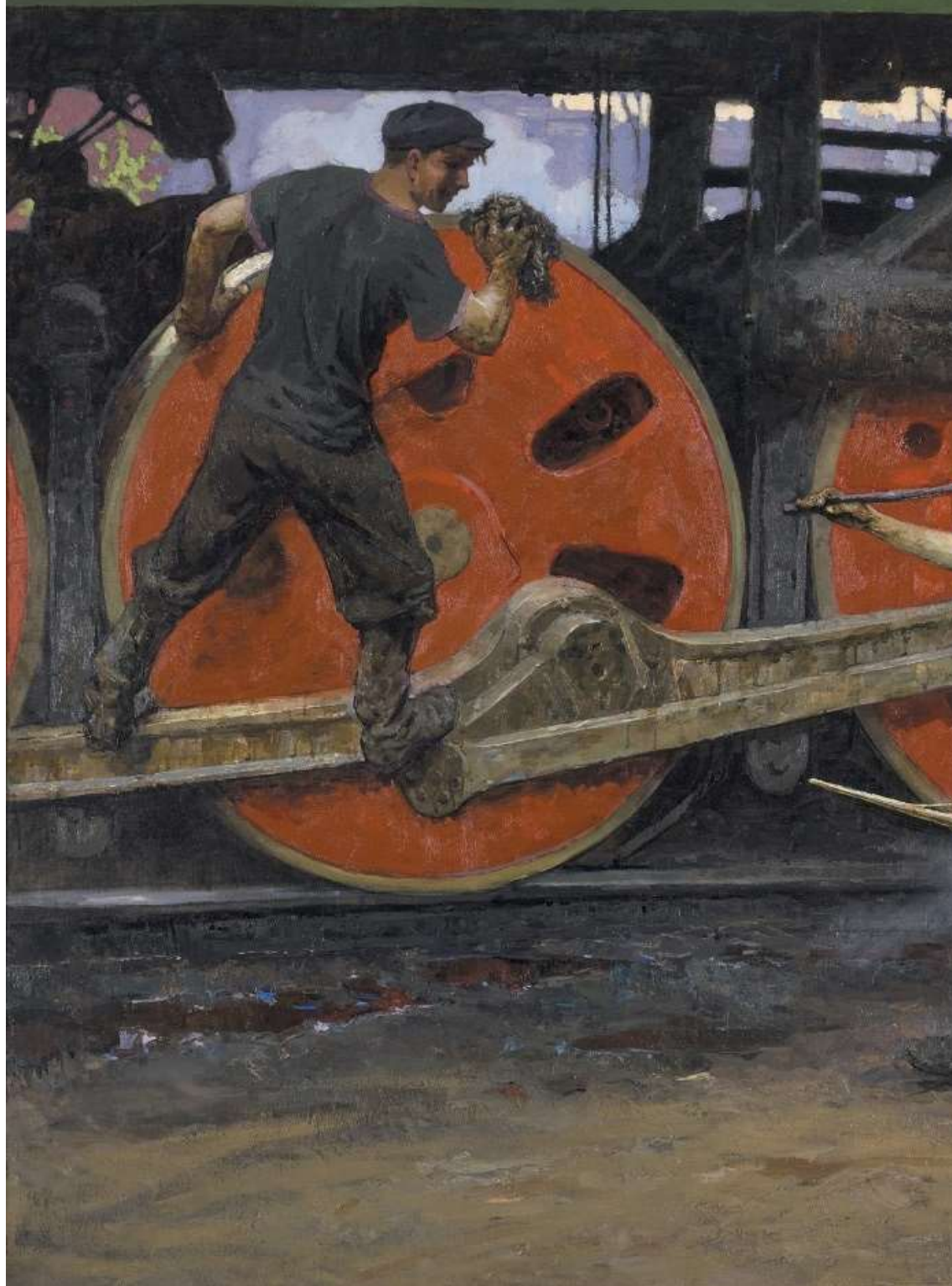
ویکتور پاپکوف یکی از برجسته‌ترین هنرمندان سبک سخت و دارای آثاری متنوع است که نقش این هنرمند را به عنوان نقاشی شاخص در مطالعه و بررسی این سبک، برجسته می‌کند. وی در دهه ۱۹۵۰ وارد عرصه هنری نقاشی در اتحاد شوروی شد. حرفه هنری ویکتور پاپکوف را می‌توان به سه دوره تقسیم کرد: واقع‌گرایی سوسیالیستی رومانئیک، سبک سخت و نمادگرایی. در نقاشی‌های وی مسائلی نظیر تنش‌های نمایشی، مضامین اجتماعی عمومی و همچنین بینش روان‌شناختی در قبال شخصیت‌ها مشاهده می‌شود. ترکیب بندی‌ها و رنگ‌های سرزنده، بیانگر دیدگاه این هنرمند درباره زندگی است.

در آثار او اضطراب، عدم رفاه و رضایت از خود مشاهده می شود. شماری از مهم ترین آثار وی در دهه ۱۹۶۰ خلق شدند: سازندگان نیروگاه برق آبی براتسک (۱۹۶۰)، استراحت گروه^۱ (۱۹۶۵)، دو^۲ (۱۹۶۶)، خانواده در ژوئیه^۳ (۱۹۶۹) و روز من^۴ (۱۹۶۸). وی همچنین مجموعه ای درباره بیوگان خلق کرد: بیوگان مزین^۵ یا آه، چگونه تمام شوهران به جنگ برده شدند^۶ که شامل سه اثر مشهور خاطرات^۷، یک^۸ [یا تنها]^۹ و آواز شمالی^{۱۰} (۱۹۶۸ - ۱۹۶۶) بود.

پاپکوف نیز همانند سایر نقاشان سبک سخت که بخشی از حرفه هنری خود را در دوره واقع گرایی سوسیالیستی سپری کردند از نقاشی کردن صرف به این شیوه خودداری نمود. بخشی از تمرکز هنرمند در نیمه دوم دهه ۱۹۵۰ معطوف به امید ناشی از آغاز دوره ای جدید در حیات اجتماعی شوروی بود: آزادی نسبی، استالین زدایی و تنش زدایی با غرب.

-
1. The Brigade is Resting
 2. Two
 3. Family in July
 4. My Day
 5. Mezen Widows
 6. Oh, How All the Husbands Were Taken to the War
 7. Memories
 8. One
 9. Alone
 10. Northern Song





ویکتور پاپکوف، بهار در ایستگاه راه آهن، ۱۹۵۸، رنگ روغن بر روی بوم، ۲۴۵ × ۱۶۸ س.م.

او در ۱۹۵۸ اثری شاعرانه و دلپذیر تحت عنوان بهار در ایستگاه راه آهن^۱ کشید. پاپکوف به تازگی از آکادمی دولتی هنر سوریکوف مسکو فارغ التحصیل شده بود و در این نقاشی، حس خوش بینی کنترل شده او نمایان است. اشتراک این اثر با سبک واقع گرایی سوسیالیستی، در اشاره به مفهوم کار است. خوشحالی کارگران نه به طور صرف به دلیل روش متداول نقاشان واقع گرای سوسیالیست در خوشحال نشان دادن کارگران در هنگام کار، بلکه حاکی از شادی این دو مقارن با پایان دوره حکومت استالین، آغاز بهبود روابط با غرب و امکان پذیر شدن آینده ای بهتر برای ایشان است. قرارگیری درختچه ای جوان با برگ های تازه در پیش زمینه تصویر که استعاره از رشد و رونق است، به طور هنرمندانه به عنوان نشانه ای از آغاز دورانی جدید قابل تفسیر است. رنگ های گرم و کنترل ماهرانه رنگ، به ویژه در ترسیم دود زیر چرخ های قطار، یادآور سبک امپرسیونیسم فرانسوی است. وی پس از ۱۹۵۹ فرصت سفر به اروپا و آشنایی با این آثار از نزدیک را پیدا کرد.

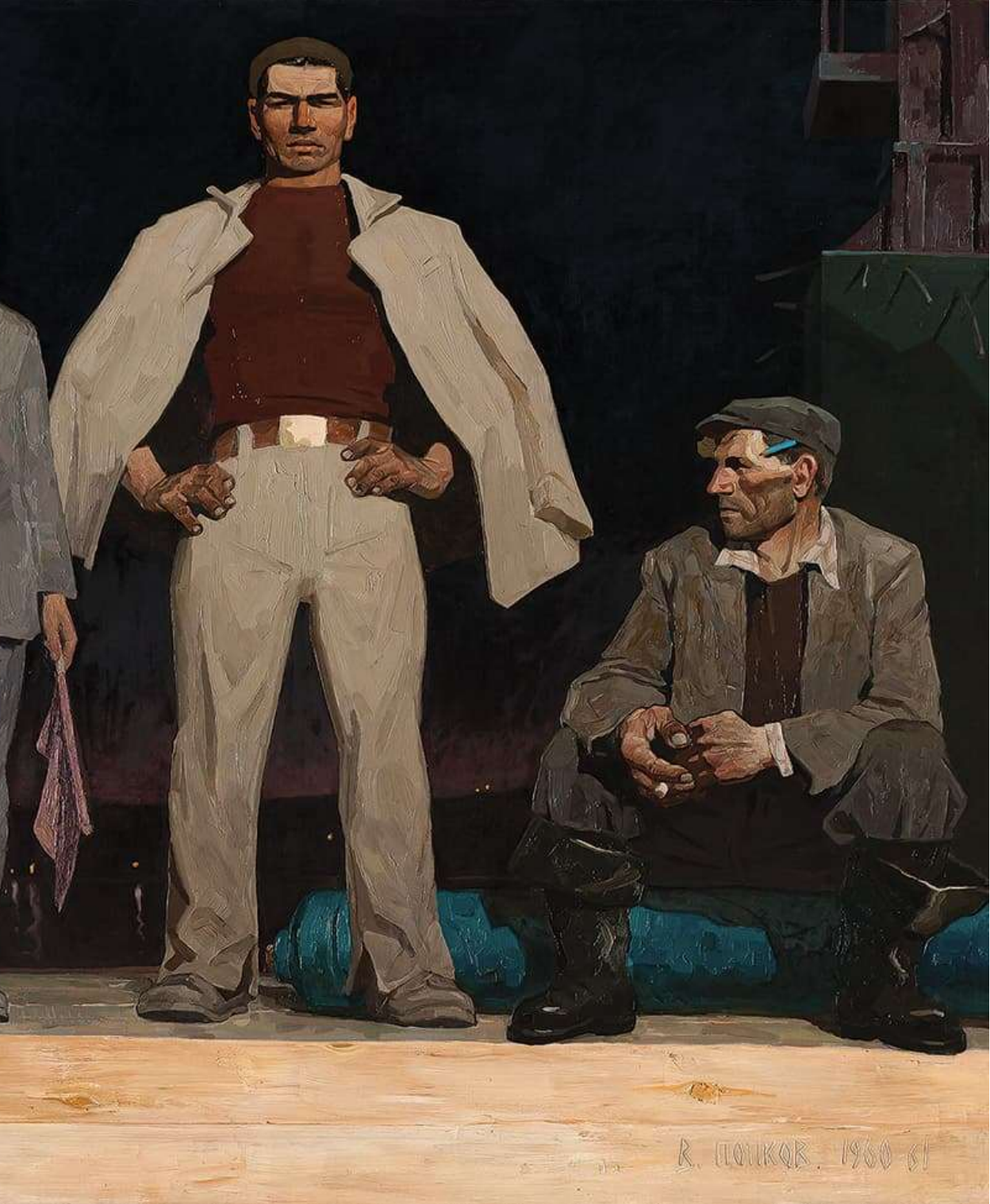


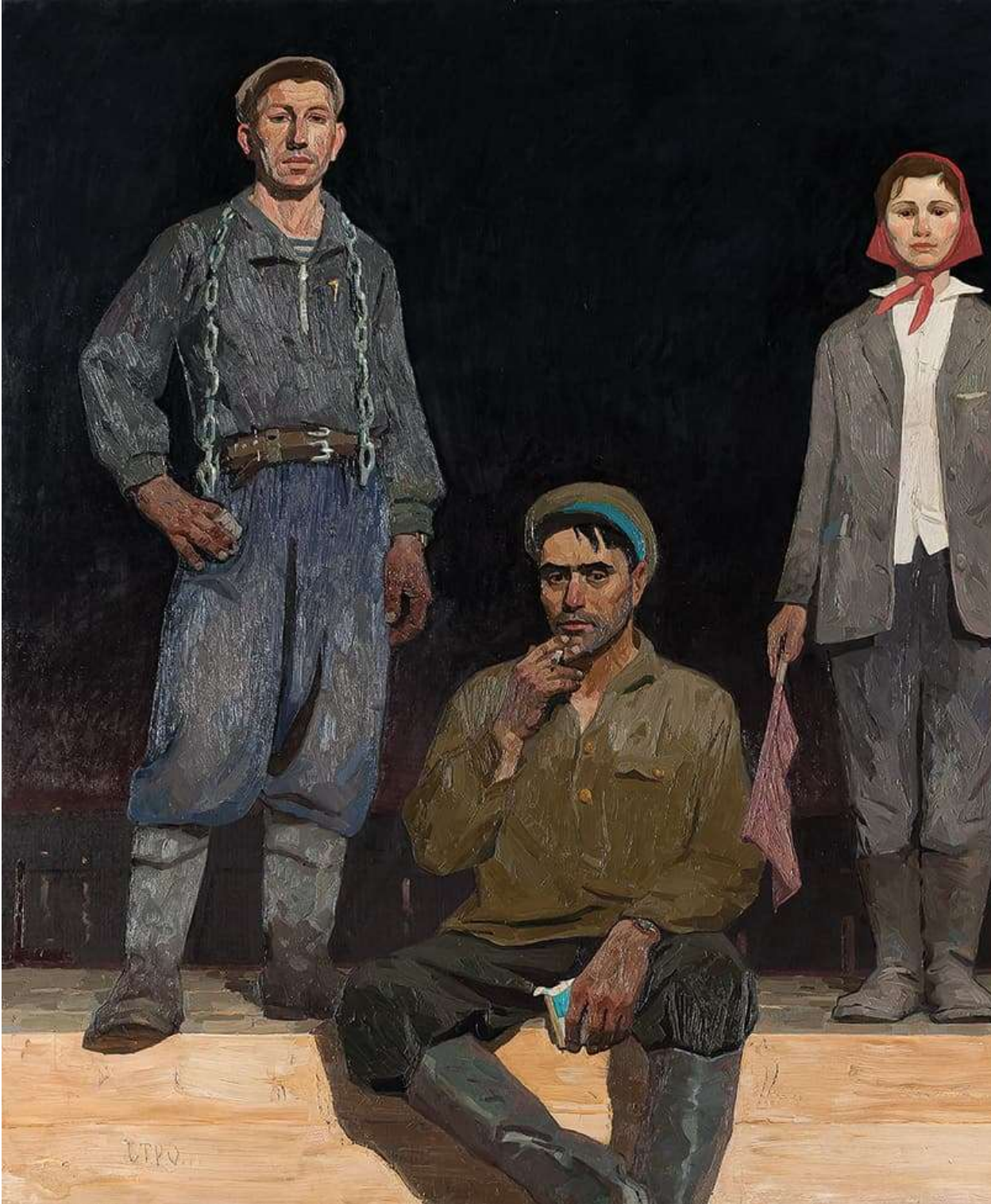
ویکتور پاپکوف، به سوی کار^۲، ۱۹۵۸، رنگ روغن بر روی بوم

صفحه بعد: ویکتور پاپکوف، کارگاه زمستانی^۳، ۱۹۵۹، گواش بر روی مقوا، ۷۴ × ۱۰۶ س.م.

1. Spring in the Depot
2. To Work
3. Winter Studio







ویکتور پاکوف، سازندگان نیروگاه برق آبی براتسک، ۱۹۶۰، رنگ روغن بر روی بوم، ۳۰۲ × ۱۸۳ س.م.، گالری دولتی ترتیاکوف، مسکو

پاپکوف در فاصله دهه های ۱۹۶۰ - ۱۹۵۰ سفرهای زیادی کرد و با حضور در ایرکوتسک^۱، براتسک و سایر شهرهای سیبری که محل اجرای پروژه های عمرانی گسترده ای بود، آثار مهمی خلق کرد. یکی از این شاهکارهای او، *سازندگان نیروگاه برق آبی براتسک* است؛ تابلویی در ستایش کار و تلاش بشر. وی تمام شخصیت های موجود در این نقاشی را می شناخت و هر کدام را با دقت ترسیم کرد. شهرت او با تکمیل این نقاشی افزایش یافت. پاپکوف در این نقاشی، پنج کارگر را در برابر پس زمینه ای تاریک به نمایش گذاشت. از پیش زمینه، نوری بر آن ها تابیده می شود و گویی این افراد بر روی صحنه نمایش ایستاده اند. قهرمانان پاپکوف آماده کار هستند، اما مانند قهرمانان واقع گرایی سوسیالیستی لبخند بر لب ندارند و خبری از آفتاب تابان و روشنایی نیست. مداد آبی رنگی که بین کلاه و موی بالای گوش فرد سمت راست قرار گرفته اقدامی تحریک آمیز بود و با بیرون زدگی خود که جلوه فریب چشم^۲ ایجاد می کرد، حال و هوایی فرمالیستی به وجود می آورد که با توجه به محکومیت قاطعانه آن نزد نقاشان واقع گرای سوسیالیست، اقدامی مخاطره آمیز بود.

پاپکوف ترکیب بندی چینی خود را با سکویی صاف و پس زمینه ای تیره ایجاد کرد که پیکرهای جدی و متمرکز کارگران که بر روی آن ها نور تابانیده شده، در برابر آن قرار گرفته اند. زاویه دید از پایین است و به کارگران وزن و سنگینی می دهد. هنرمند بدون برنامه ریزی خاص، مشقت و دشواری کار روزانه را به نمایش می گذارد.

سبک او در دهه ۱۹۶۰ دستخوش تغییراتی شد و فردیت در آثار وی نمود پیدا کرد. تمرکز او هم زمان با آزادی نسبی ناشی از سیاست های خروشچف، بر مسائل احساسی مرتبط با تنهایی، روابط و همچنین هویت هنرمند بود. شخصیت و نگاه فردی وی به مسائل، در آثار او هویداست و نقاشی هایی که خلق کرد ابعاد هویت او را به نمایش می گذارند. آزادانه درباره انسان و جهان اظهار نظر کرد. چنین آثاری در مقایسه با نقاشی های واقع گرایانه سوسیالیستی، چشم انداز تازه ای برای مخاطبان غربی نقاشی های اتحاد شوروی ایجاد می کردند.

1. Irkutsk
2. trompe l'oeil



بالا: ویکتور پاکوف، پرتره در برابر چراغ خواب!، ۱۹۶۳، رنگ روغن بر روی مقوا، ۷۲ × ۹۸ س.م.
پایین: ویکتور پاکوف، پیری!، ۱۹۶۹، رنگ روغن بر روی بوم، ۱۷۰ × ۱۱۵ س.م.

-
1. Portrait against a Lampshade
 2. Old Age



ویکتور پاکوف، سه هنرمند، ۱۹۶۲ - ۱۹۶۳، رنگ روغن بر روی بوم، ۲۲۵/۵ x ۱۶۰ س.م.

استراحت گروه، یکی از آثار مشهور ویکتور پاپکوف، در پاریس جایز دریافت کرد. در این نقاشی شخصیت‌ها حرکت خاصی نمی‌کنند، دراز کشیده‌اند و در فضای تصویر، غرق در استراحت یا بازی شطرنج یا مطالعه هستند. تکنیک بیانگر پاپکوف در این نقاشی، جالب است. زوایای دورنما را به هم زده، پیکره‌های پیش‌زمینه را در بخش پایین‌تری از ترکیب‌بندی قرار داده و افرادی که دورتر هستند را بالاتر کشیده است. پس‌زمینه طلایی و چینش دایره‌ای پیکرها مشابهتی جالب با نقاشی‌های شمایی روسی در قرن‌های گذشته ایجاد می‌کند.



ویکتور پاپکوف، استراحت گروه، ۱۹۶۵ - ۱۹۶۲، رنگ روغن بر روی بوم، ۲۰۴ × ۱۷۸ س.م.، گالری دولتی
ترتیاکوف، مسکو



بالا: ویکتور پاکوف، ک. بریتوف و و. یوکیین هنرمندان اهل ولادیمیر، ۱۹۶۵، تمپرا بر روی بوم، ۱۵۰ × ۱۱۰ س.م،
 مؤسسه هنر واقع گرای روسیه، مسکو
 پایین: ویکتور پاکوف، هنرمند در روستا، ۱۹۶۷، رنگ روغن بر روی بوم، ۱۷۰ × ۱۲۰ س.م.

-
1. Vladimir Artists K. Britov and V. Yukin
 2. The Artist in the Village

سبک سخت: واقعیات دشوار زندگی ■ ۹۱

نقاشی او تحت عنوان دو، اثری قابل توجه بود. هنرمند توانست از طریق انتقال تجربه ای متفاوت، بیان روان شناختی خوبی به وجود آورد. وی به سادگی و با حداقل جزئیات، با قرار دادن زن و مرد در دو فضای مجزا، تعیین نقطه دید از بالا و تخت کردن فضای ترکیب بندی، عمق بیگانگی میان جوانان را به نمایش گذاشت.



ویکتور پاپکوف، دو، ۱۹۶۶، رنگ روغن بر روی بوم، ۲۰۱ × ۱۵۰ س.م.، گالری دولتی ترتیاکوف، مسکو

اواسط دهه ۱۹۶۰ برای پاپکوف دوره ای دشوار بود. شماری از تابلوهای وی به سبب رابطه خصمانه او با رهبری اتحادیه هنرمندان اتحاد شوروی از نمایشگاه ها جمع شده بود. ازدواج او با همسرش کلارا^۱ دچار مشکل شده بود و هنرمند تحت حجم عظیمی از فشار، دست به خودکشی زد. در این برهه، توجه او به مفهوم رابطه و مناسبات میان افراد معطوف شد و جدایی میان نزدیکان، به دغدغه هنرمند تبدیل شد. ایده نقاشی *سوتلانا، مامان، بابا و مادربزرگ*^۲ یا به گفته خود هنرمند، *طلاق*^۳، در شهر ولگوژ [ویلینگاز]^۴ به ذهن پاپکوف خطور کرد. رنگ های این نقاشی با دقت انتخاب شده اند: سرخ ها حاکی از احساس تنش هستند. سکوت محزون در این تابلو، با فاصله موجود میان پیکرها افزایش می یابد.



ویکتور پاپکوف، *سوتلانا، مامان، بابا و مادربزرگ [طلاق]*، ۱۹۶۶، رنگ روغن بر روی بوم، ۱۵۰ × ۱۱۰ س.م.، گالری دولتی ترتیاکوف، مسکو

1. Klara
2. Svetlana, Mom, Dad and Grandmother
3. Divorce
4. Velegozh



ویکتور پاپکوف، خانواده در ژوئیه، ۱۹۶۹، رنگ روغن بر روی بوم، ۱۸۸ × ۱۵۰ س.م.



ویکتور پاپکوف، خانواده بولوتوف [بالوتاف]، از مجموعه تأملاتی درباره زندگی، ۱۹۶۸ - ۱۹۶۷، رنگ روغن
بر روی بوم، ۱۹۰ × ۱۷۰ س.م، گالری دولتی ترتیاکوف، مسکو

جنگ جهانی دوم و شرایط زندگی پس از آن بر نقاشی پاپکوف تأثیر گذاشت و این هنرمند همانند سایر نقاشان سبک سخت، در آثار خود، زندگی نسلی را بازگو کرد که تحت تأثیر جنگ جهانی دوم قرار گرفت. در کنار مسائل مربوط به انزوای فردی، موضوعاتی همچون آسیب پذیری و ترس از مرگ، از مضامین موجود در نقاشی های این هنرمند

-
1. The Bolotov Family
 2. Reflections on Life

سبک سخت است که دچار افسردگی بود. پاپکوف در اثری عجیب و جالب توجه تحت عنوان *او به آن‌ها حسادت نمی‌کند*^۱، ترکیبی متضاد از پرواز هواپیماهای جنگی و غم و اندوه فردی را به وجود آورد. این تصویر اندکی پس از مواجهه نظامی شوروی و ایالات متحده و بحران موشکی کوبا^۲ در ۱۹۶۲ خلق شد. ممکن است زن با روسری آبی مادر پاپکوف باشد و به همین نسبت، فرد خفته در گور که به زندگان حسادتی نمی‌کند پدر هنرمند باشد که در جنگ جهانی دوم جان خود را از دست داد و تنها نامه‌ای دردناک از خود برایشان به جا گذاشت.



ویکتور پاپکوف، *در کنار دریای سفید*^۳، ۱۹۶۵، رنگ روغن بر روی بوم، ۱۷۰ × ۱۲۰ س.م.

1. He Does Not Envy Them

۲. مواجهه نظامی میان آمریکا و شوروی در اثر انتقال موشک‌های شوروی به خاک کوبا که تا مرز برخورد پیش رفت و با فشار آمریکا برچیده شدند. عده‌ای از آن به عنوان پیروزی دیپلماتیک آمریکا یاد می‌کنند و برخی اشاره می‌کنند که ابعاد آن پیچیده‌تر بود و شوروی طی مذاکرات میان خروشچف و جان اف. کندی به اهداف مورد نظر خود در اروپا نائل آمد.

3. By the White Sea



ویکتور پاپکوف، او به ایشان حسادت نمی‌کند، ۱۹۶۲، رنگ روغن بر روی مقوای چسبیده به تخته، ۷۴ × ۱۰۴ س.م.

یکی از مجموعه های خلق شده توسط پاپکوف در برهه تاریک از خلاقیت هنری خود، به بیوگان جنگ جهانی دوم مربوط می شود: دردها و زخم های جنگ بر پیکر روستاییان و مردم درد کشیده شوروی که عزیزان و اعضای خانواده خود را در آتش جنگ از دست دادند. سبک سخت ظرفیت خوبی به منظور ترسیم این حقایق و تأثیرات آن ها بر حیات فردی و اجتماعی مردم داشت.

وی در مجموعه ای از سه نقاشی تحت عنوان بیوگان مزن [یا آه، چگونه تمام شوهران به جنگ برده شدند] به مناسبات انسانی بازماندگان جنگ پرداخت. اولین تابلو از این مجموعه به نام *خاطرات*، بیوگان را در حالی نشان می دهد که از خاطراتی که دارند برای آینده خود نیرو و امید می گیرند. در مرکز تصویر، زنی لاغر و قد بلند ایستاده است. چهره عزادار و پر از چین و چروک او مشابه چهره ای شمایل، رو به بیننده، در حالی که مملو از غم است، احساسات خود را کنترل می کند. وی مانند ستونی در مرکز ترکیب بندی قرار دارد و درجه قرمزی جامه او از دیگران که آرام تر هستند به میزان قابل مشاهده ای بیشتر است. هر یک در برابر پس زمینه خاکستری تیره کلبه، به نوعی غرق در احساس و افکار خود هستند. زنی که با دستمالی در دست می رقصد، جوانی خود را به یاد می آورد، فردی که در سمت راست نشسته گویی آواز می خواند، فرد کنار او غرق در افکار خود آرام گرفته و زن سمت چپ از پنجره به بیرون نگاه می کند تا شاید کسی را ببیند. ترکیب این پنج پیکر فضایی آکنده از احساس فردی ایجاد می کند.

هنرمند که این صحنه را در خانه میزبان مسن خود از نزدیک و به طور مستقیم مشاهده کرده بود، چنین به یاد آورد:

«و من که گویی بیدار شده بودم، به وضوح شاهد تمام صحنه ای شدم که زمان و مکان را تغییر داد، زندگی آن ها و من را، زندگی عزیزانی که مردند.... خدای من! در واقع، در کلبه، فقط آن ها - زخم خورده از جنگ در اوج جوانی خود - اکنون بیوگانی پیر هستند. و تنها فردی تصادفی شاهد تنهایی زنانه ایشان است. تمام زندگی آن ها، تمام جوانی آن ها در پیشگاه چشمان من است. تنها خاطرات باقی می مانند».



بالا: ویکتور پاکوف، *خاطرات*، ۱۹۶۶، رنگ روغن بر روی بوم، ۲۳۴ × ۱۶۰ س.م.

پایین: ویکتور پاکوف، *یک [تنها]*، ۱۹۶۶، رنگ روغن بر روی بوم، ۱۷۰ × ۱۲۰ س.م، گالری ملی ارمنستان، ایروان

سومین قطعه از مجموعه بیوگان مزین، به نام *آواز شمالی*، مضمون فقدان جانباختگان در جنگ را با ترکیبی ادبی همراه می‌کند. پاپکوف دو دنیا را در مقابل هم قرار می‌دهد: دنیای روستا و شهر، نگرش دهقانان و روشنفکران. طرح تابلو بسیار ساده است: بیوگان پیر برای جوانان آواز می‌خوانند. ایده نقاشی *آواز شمالی* زمانی به فکر او رسید که تعدادی جوان را در حال مطالعه و جمع‌آوری فولکلور در روستای لیشوکونسکایه^۱ مشاهده کرد. احساس آواز در تصویر، در کنار بیوگان آوازخوان، به واسطه طرح رنگ نقاشی نیز ایجاد می‌شود: چشم انداز سرد بیرون که از طریق پنجره مشاهده می‌شود در کنار سایه‌های سرخ رنگ گلی که بر روی لبه پنجره قرار دارد و رنگ غالب خاکستری - قهوه‌ای کلبه با سرخی لباس‌های زنان روستایی. توجه دانشجویان به زنانی که آواز می‌خوانند دال بر استمرار جوانی و پیری است نه مخالفت با این افراد مسن و نمود یافتن جدایی نسل‌ها.

ویکتور پاپکوف، *آواز شمالی*، ۱۹۶۸، رنگ روغن بر روی بوم، ۲۸۹ × ۱۶۹ س.م، گالری دولتی ترتیاکوف، مسکو



هنرمند در زمان آغاز این اثر تردیدهایی داشت و نگران بود که این نقاشی در نهایت به یک اثر ژانر یا نقاشی صحنه داخلی عادی تبدیل شود. مضمون تصویر و معنای آن چه در حال وقوع بود فقط از طریق نقاشی صحنه داخلی قابل انعکاس بود و هنرمند درخصوص غلبه بر این احساس منفی نسبت به ژانر نگرانی داشت. اما در پایان، قادر به خلق تابلویی شاعرانه - حماسی از مواجهه دو دنیا در برابر یکدیگر شد.

پاپکوف در ۱۹۶۵ به مدت یک ماه در منطقه آرخانگلسک [آرخانگیلسک]^۱ در شمال رودخانه میزن^۲ زندگی کرد. زیبایی ساده این منطقه با آب و هوای سرد خشن خود، هنرمند را متحیر کرد: انسان در شرایط سخت با طبیعت سازگار شده بود. پاپکوف جذب فضای آرخانگلسک شد و مجموعه ای از آثار را هم به لذات (سپتامبر در مزن^۳) و هم به مشقات زندگی مردمان منطقه اختصاص داد.



ویکتور پاپکوف، سپتامبر در مزن، ۱۹۷۰ - ۱۹۶۹، رنگ روغن بر روی بوم، ۲۲۰ × ۱۴۰ س.م.، موزه دولتی روسیه، سن پترزبورگ

1. Arkhangelsk Region
2. Mezen River
3. September on the Mezen

ایگور آبراسوف

زندگی دشوار ایگور آبراسوف در دهه های ۱۹۳۰ و ۱۹۴۰ بر نحوه شکل گیری شیوه آفرینش هنری او تأثیر گذاشت: سرکوبگری حکومت استالین در کنار مرگ پدرش به اتهام فعالیت ضد نظام، زندانی شدن و جان باختن برادر بزرگ ترش در خط مقدم جنگ جهانی دوم و زندگی او در بیمارستان نظامی، جایی که مادرش در آن به عنوان پزشک کار می کرد. این دنیای سخت و پر از تضاد، در شکل گیری آثار این هنرمند سبک سخت تأثیر گذاشت. بخش عمده آثار او عبارتند از پرتره های متعدد از نویسندگان و شاعران شوروی، تصاویر مناظر شهری و روستایی از جمله تور^۱، یاروسلاول [یاراسلاول]^۲ و وولاگدا^۳ صحنه های داخلی و طبیعت بی جان.



ایگور آبراسوف، قلعه قدیمی، اسلو^۱، ۱۹۷۴، تمپرا بر روی مقوا، ۸۳ × ۷۱ س.م.

1. Tver
2. Yaroslavl
3. Vologda
4. Old Citadel; Oslo



ایگور آبراموف، پرتره بازیگر/ا. س.، ۱۹۷۴، تمپرا بر روی تخته، ۱۰۹ × ۱۱۸ س.م.

1. Portrait of the Actress O. S.



ایگور آبراسوف، شاعر اکما دولینا و شاعر تسوجف، ۱۹۸۲، رنگ روغن بر روی تخته، ۱۲۲ × ۱۰۸ س.م.

1. The Poet Akma Dulina and the Poet Tsutchev

گنادی اشتابنوف

گنادی اشتابنوف از هنرمندان منطقه سبیری روسیه بود که هنر او در ابتدا رابطه بخصوصی با طبیعت و منظره داشت. آهنگ در آثار او در قالب حرکت قلم مو در مسیری مشخص و در رابطه سطوح رنگی به چشم می خورد. در ادامه، نقاشی های وی متحول و گواهی بر عظمت زمین و آسمان شدند: آثاری از قبیل زمین مردم^۱ (۱۹۶۹ - ۱۹۶۵) از این دسته اند. نگاهی شاعرانه به طبیعت به طور نمادگرایانه، مرحله بعدی تکامل حرفه هنری این نقاش را تشکیل می داد.



گنادی اشتابنوف، بندر موزی^۲، ۱۹۶۴، رنگ روغن بر روی بوم، ۱۰۵ × ۸۰ س.م.، موزه هنرهای تجسمی^۳، کومسومولسک در آمور^۴، روسیه

1. The Land of People
2. Port of Muzhi
3. Museum of Fine Arts
4. Komsomolsk-on-Amur



گنادی اشتابنوف، زمین مردم، ۱۹۶۹، رنگ روغن بر روی بوم، ۲۵۰ × ۱۹۰ س.م.، موزه منطقه ای هنرهای تجسمی
م. آ. وروبل اومسک^۱، روسیه

زمین مردم نگاه خلاقانه هنرمند را به نمایش می گذارد. اشتابنوف چندین بار به این موضوع بازگشت. اشاره به پهناوری و بی حد و مرز بودن مناظر طبیعی منطقه سبیری، معنایی فراگیر و حماسی می گیرد: دنیایی مستقل و ناشناخته همچون سیاره ای بیگانه با نیرویی اسرارآمیز که زیبایی آن در پهنه خود مخفی کرده است. این هنرمند اهل اومسک^۲ در نقاشی های خود به شمال اهمیت ویژه ای می داد. سفرهای مکرر به شمال باعث شد مناظر طبیعی آن در ذهن این نقاش جای ویژه ای به خود اختصاص دهند.

-
1. Omsk Regional Museum of Fine Arts named after M. A. Vrubel
 2. Omsk



بالا: گنادی اشتابنوف، واسیوگان، ۱۹۷۴،
رنگ روغن بر روی بوم، ۲۰۰ × ۱۶۰ س.م،
موزه منطقه ای هنرهای تجسمی م. آ. وروبل
اومسک، روسیه

پایین: گنادی اشتابنوف، پنجره فانوس، ۱۹۷۲،
رنگ روغن بر روی بوم، ۸۰ × ۹۰ س.م، موزه
منطقه ای هنرهای تجسمی م. آ. وروبل اومسک،
روسیه



1. The Vasyugan
2. Beacon Window